

SENTÈNCIA 2004-52 DE 18 D'OCTUBRE DE 2004

ESTRANGERS. Desestimació de sol·licitud d'autorització de residència i treball. CÀRREGA DE LA PROVA. Quan l'Administració constata un fet com a negatiu. Principi de facilitat de prova. ENQUESTES POLICIALS. Principi de contradicció. Confidencialitat sobre l'origen de les dades obtingudes.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2004-89, de 28 de juliol de 2004, va desestimar la demanda formulada per la representació processal del Sr. J.P.S. i va declarar ajustada al dret la resolució del Ministre de Justícia i Interior de 31 de març de 2003, confirmada per la posterior del Govern de 2 de juny de 2004, que desestimaven la seva sol·licitud de renovació de l'autorització de residència i treball.

2.- Contra la resolució esmentada interposa la part demandant un recurs d'apel·lació, en el que addueix una incorrecta obtenció de les dades que recullen les enquestes que serveixen de base a la denegació de la renovació, indica que treballa i viu al Principat, i que la notificació de la seva situació irregular és nul·la, així com que les proves obtingudes en via administrativa no tenen valor perquè no són contradictòries.

3.- De l'anterior escrit se'n dona trasllat a la representació del Govern que el contesta demanant la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència per tal com la part apel·lant no ha aportat cap prova que acrediti que efectivament viu al Principat, tot i que no es discuteix que hi treballi; i pel que fa a la no indicació en les enquestes de les persones que faciliten dades als enquestadors, així ho estableix l'article 38 del Reglament del servei de Policia, per garantir la reserva de la informació.

4.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, s'han presentat els darrers escrits de conclusions i han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir el tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Batlles es limita a reproduir els arguments que ja va fer valer en la primera instància, en el sentit de què les proves obtingudes en via administrativa pel servei de policia i el resultat de les quals queda reflectit en les enquestes prèvies i posteriors a la resolució de 31 de març de 2004 no poden tenir valor en primer lloc perquè no s'ha permès articular el principi de contradicció sobre les mateixes i en segon lloc perquè no contenen les dades de les persones que subministren informació a l'agent enquestador.

Cap d'aquests arguments té eficàcia per neutralitzar la realitat de les dades que s'incorporen a les enquestes policials, ja què com diu la representació del Govern, l'article 38 del decret del servei de policia de 3 de juliol de 1989 disposa que el Servei de policia haurà de guardar la més gran reserva sobre les confidències que rebí, i compte tinguda la condició dels agents de l'autoritat de les persones que duen a terme la informació preliminar, les dades que incorporen en les actes reflecteixen la realitat d'allò que els ha estat manifestat, tant si les manifestacions són veritat com si no. Pel que fa a la manca de participació del Sr. J.P.S. o del seu representant en la pràctica d'aquestes enquestes, és obvi que per la seva naturalesa una participació d'aquest classe és inconcebible.

Tanmateix, el principi de contradicció s'ha respectat tant en via administrativa com en seu jurisdiccional, ja que se li ha permès al Sr. J.P.S. fer al·legacions a la vista de les enquestes durant l'expedient i realment ho ha fet (l'1 d'octubre de 2003) i practicar proves en ambdós moments, cosa, però, que no ha fet, limitant-se a negar la validesa de les enquestes policials.

Aquesta Sala ha dit en ocasions reiterades que davant la constatació en via administrativa d'un fet negatiu (la no residència o treball al Principat) si la realitat és la contrària el principi de facilitat de prova imposa a qui resideix o treballa la càrrega de demostrar aquestes circumstàncies, de naturalesa positiva i d'altra banda, ben senzilles de provar quan són certes.

La manca de prova practicada en aquest punt palesa la certesa d'allò que diuen les enquestes i en definitiva, si bé ha quedat provat que el Sr. J.P.S. treballa a la R. i que actualment dues filles treballen al Principat, ell no hi viu perquè viu a La Seu d'Urgell, des d'on es desplaça diàriament a treballar.

En atenció a tot el que s'ha exposat s'imposa la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència.

Tercer.- No es fa cap pronunciament especial sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.P.S. contra la sentència número 2004-

89, de 28 de juliol de 2004, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma sense fer especials imposició de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.